

Presentasjon

- **Jan Andersen, Steigen kommune, Nordland Fylke**
- **Kystfisker siden 1965**
- **Båteier (50 til 70 fot) fra 1968 til 2012**
- **Leder av Båteierseksjonen i Norges Fiskarlag i 16 år**
- **Leder av prøvenemda i Fiske og Fangst i Nordland siden 1997**
- **Medlem av Utdanningsdirektoratets fagnemnd i Fiske og Fangst fra 1999 til 2012**
- **Sammen med Erling Sannes og Anton Iversen har jeg vert med å kvalitetssikre læreplan i Fiske og Fangst VG3 gjeldende fra 1. august 2008**

Fagbrevutdanningen i Fiske og Fangst

- **Påstand:**

1. *Fagbrevutdanningen er feil organisert*
2. *Skolene og opplæringskontorene er for tafatte overfor fiskerinæringen*
3. *Ordningen fungerer på langt nær tilfredsstillende*

- **Bevis:**

1. *Flåteleddet i fiskerinæringen etterspør ikke mannskaper med fagbrev!*

Hvorfor etterspør ikke båteierne mannskaper med fagbrev ?

- 1. Fagbrevet gir ingen garanti for at mannskapet innehar den kompetansen som akkurat den båten trenger for å ivareta drifta**
- 2. Ingen "selger" inn Fagbrevet til båteierne. Utdanningen og båteierne lever hvert sitt liv ulykkelig uvitende om fordelene med å treffes**

Forbedringer

- 1. Det er stor spennvidde mellom kompetansen en trenger som mannskap om bord i en liten kystbåt og en stor havfiskebåt, og det er et spørsmål om dette bør være samlet i ett fagbrev.***

På fagbrevet bør det minimum opplyses hvilket fordypningsområde kandidaten har valgt og størrelsen på båten hvor han/hun har vært lærling.
- 2. Det er et for markant skille mellom teori og praksis i fagbrevutdanningen. Det er mye kunnskap som blir tilsidesatt og glemt i lærlingetiden, for eksempel redskapslære.***

Fagbrevutdanningen bør sees under ett slik at et tilstrekkelig antall timer settes av til repetisjon av teoretisk kunnskap også under lærlingetiden.

Forbedringer

- 1. Det er et absolutt krav fra båteierne at mannskaper med fagbrev og som jobber ombord i snurrevad- og notbåter samt trålere skal kunne bøte og lisse.**

For å etterkomme dette kravet burde redskapslære være et eget fag med karaktersetting under VG2-opplæringen.

Eleven må få anledning til å trene i faget under lærlingetiden
- 2. Flere av kompetansemålene i læreplanen legger til grunn at kandidatene skal ha kunnskap om «gjeldende regelverk», om salg, om arbeids- og lønnsforhold og om rederidrift. Jeg opplever ofte at denne kunnskapen er fraværende.**

Noen må finne ut hvem som har ansvaret for denne opplæringen, enten på VG2- eller VG3-nivå.

Og noen må påse at ansvaret blir etterlevet.

Forbedringer

- 1. Etter ett års læretid om bord i båten bør det avholdes et møte mellom rederi, opplæringskontor og prøvenemnda**
- 2. Dette møtet bør etterfølges av en tentamen for lærlingen**
- 3. Det bør stilles krav til lærebedriftene om at de utarbeider en plan over hver enkel elevs lærlingetid ombord og som viser at rederiet har forstått at kandidaten er i en læresituasjon ombord og ikke har mønstret på som billig arbeidskraft.**
- 4. Karaktersystemet for den praktiske prøven i VG3 er for grov. Som prøvenemnd opplever jeg gang på gang at det er for lite med kun tre graderinger; «ikke bestått», «bestått» og «bestått meget godt»**

Forbedringer

- 1. Fosfor eller opplæringskontorene burde besøke Årsmøtene i Båteierseksjonen og Fylkesfiskarlagene og orientere om fagbrevopplæringen***
- 2. De godkjente lærebedriftene må få så stor godtgjørelse at det er lønnsomt å ta lærlinger om bord.
Da er det også anledning for fylkene å stille større krav til oppfølging av ordningen fra rederiets side.***

Avslutning

Takk for at jeg fikk bruke av
deres tid 😊

Lykke til med Årsmøtet!